

המורשת הלאומית צוני דרור

Israel's National Heritage Landmarks

אדר א' התשע"ד • 2/2014

לשימור אתרים מורשת בישראל, המשמרות את המונחנה, רכשה ושיפוצה ספינה הדרומה לאלו ששימשו להבאת מעפילים וקימה בתוכה תצוגה הממחישה את תנאי החיים של המעפילים. במסורת תנויות המורשת מתקדים פעולות פיתוח באתר, כולל שיפוץ המבנים המרכזיים ועיצוב התצוגה שבתוכם.

גוף הבול: הספינה, הדומה לאלו ששימשו להבאת מעפילים, על רקע צריפי מלחמה העשוי בעתלית.

שובל הבול: הורדת מסען אנית המעפילים "האומות המאוחזות" בחוף נהריה.

בית העצמאות, תל-אביב

התקוות בת שנות אלף ליוויתם של צוותם הבלתי נורא של המבנה ביום ה' באיר תש"ח, מועד ההכרזה על הקמת מדינת ישראל. טקס ההכרזה התקיים בבריתו של אדר דיזנגוף, נשיא אחד הבתים הראשונים של "אחוזה בית", ולימים מישם מוזיאון לארכנאות. דוד בן גוריון קרא את נוסח מגילות העצמאות, שנTHONה בחלוקת ההתהונן על ידי מושצת העם. במסורת תננות "מורשת" שופץ אולם ההכרזה, וויקם בו מוזיאון העצמאות. גוף הבול: דוד בן גוריון קורא את מגילת העצמאות במעמד ההכרזה על הקמת המדינה.

תיאור גילון הבולים

חמשת הבולים חונפקו בגלגל משותף, המעוצב כך שידגיש את החיבור והקשר בין התקופות ההיסטוריות. הפס הצבעוני העובר בשולי הבולים ובصفת העליון של הגילוון מייצג את ציר הזמן. רציפות היישוב היהודי בארץ ישראל משתקפת בפניהם של תושבי הארץ ובפריטים מאותם ימים.

שליל הגילין

טבעת חותם ימי בית ראשון המתרת לחום עם קשת וכתוב בערבית קדימה - "לחגב" (כלומר: של אדם בשם גרב, בית ארבעת המרחבים בית אחיקם) בער דוד, פספס בית הכנסת בטבריה, כתר ארום צובה, אויר מן המאה ה-19 של יהוד מתפלל ליד הכותל*, צערום בעמק יזרעאל בשנות ה-30 של המאה שעבירה עם כל עבודה חקלאים, דגל ישראל, ציבור החוגג את הכרזת תכנית החלוקה ביל"כ נובמבר 1947.

תודות

ארצוני עיר דוד - ירושלים הקדימה, זאב דודון, צלמים: זאב דודון ושותheit העתיקות, אלברטוס, רשות העתיקות, יהושע דריי ואלה גון, שם בראל, נתן רוזבלט, לעם, אוצר מומנות הפלמ"ח, האג' למורשת הלאומית במשרד רה"מ, ארכון קק"ל, דן צב. *

דאן לאון-ז'רום, אוסף מוזיאון ישראל, ירושלים, מתנת זורא לוי, פרו, לרגל בר-המצווה של בנוי דניאל-יסוף ואלכסנדר-יהודה, 1981.

צולום: © מוזיאון ישראל, ירושלים על-ידי אליל פוזן.

עיצוב בולים, טעופה וחותמת: רונן גולדברג
Stamps, FDC & Cancellation design:
Ronen Goldberg

אלפי שנים מתקיים הקשר הדוק בין עם ישראל וארץ ישראל. בין הדורות הנקומים הוחיוו לנו אחרים מגוונים, המספרים על חוויהם של תושבי הארץ בתקופות השונות. אתרים אלו הם עדות למורשת התרבותית וההיסטוריה של העם בארץ.

בשנת 2010 הכריזה ממשלת ישראל על תכנית "העצמת תשתיתות מורשת לאומיות", שפתחה, פיתעה, מחקה, הסבירה, פרטום ושיווק של נכסים היסטוריים ואוצרות תרבותת מען חיזוק הזהות הישראלית, עשרה התרבותית וחוסנה המלכית, חמשה מתקן מאות הנכסים התרבותיים, שנכללים בתכנית "מורשת", מוצגים בוביל הסדרה.

עיר דוד, ירושלים

דוד המלך בחר כבירת הממלכה המאוחדת בעיר הבוסטית, שאוותה לכד וכונה בשם "עיר דוד". היישוב הקון פר לוגען, שמנם צמחה ירושלים ושבו תחרשו רבים מן האירופים המודרנים בתנין. במרקם תכנית "מורשת" יופק מיצג ליל, אשר יציג את סיפור המקום לקהל וחב של מבקרים.

גוף הבול: בולה הנושאת את חותמו של "גמיהו בן שפע" (הנזכר בספר ירמיהו) על רקע צללים אוזורי של עיר דוד.

שובל הבול: כותבת השילוח שהתגלתה בתוך ניקבת השילוח.

עין קשوتות, גולן

ברורם רמת הגולן התגלה, בסוף המאה ה-19 שרים של כפר יהודי מתקופת המשנה והתלמוד. במרכז הפלר נחשף מבנה של בית הכנסת מן המאה ה-5, שהוא מן היפים שהתגלו בארץ ישראל. האתגר, הדוע כ"ים בשם "עין קשوتות", חרב בכאאה ה-8 בעקבות הפלת תכנית "מורשת" ממציאות עבדות לשיקום בית הכנסת ולפיתוח האתר בכללות. גוף הבול: בית הכנסת המשתקם ובימת ארון הקודש.

שובל הבול: תבליט המנורה שהתגלתה על כוורת עמוד בבית הכנסת.

בית הכנסת, פקיעין

בראשית המאה ה-20 הגיע יצחק נ-צבי לכפר הגליל פקיעין, וางש את בני חילת "המושתערבים", יהודים שע-ל-פ' המסורת מעולם לא עזב את ארץ ישראל ונשאו עבדי אדמתה. יהוד פקיעין הוכיח השם מושחת של מושחתה. הקשר עם אדרת הארץ, בית הכנסת שבתוכו הכהר שופץ במאה ה-19, ובקרתו שלם שפי לוחות אבן עתיקים. על אחד מהם חקוק תבליט של מורה ועל השני - ארון הקודש, תכנית "מורשת" מתמחמתה בתיעוד תלולות החקילה בפקיעין ובשים בית הכנסת של פקיעין ולצדיו תבליט המנורה. גוף הבול: בית הכנסת של פקיעין ובו מושב בית הכנסת העתיק. שובל הבול: תבליט אבן המתאר ארון קודש.

מחנה המפעלים, עתלית

הגבלות שהטיל השולטן הבריטי על כיסית יהודים לארץ ישראל חיבו את הנגט היישוב והתגונשנות השונות לפעול באופן בלתי ניגאי ולהביא את העולמים לארץ בספינות רעועות ובתנאים קשים. הבריטים עשו כן שביכולתם על מנת ללוות את ספינות המפעלים ולהעביר את הנסעים למחנות מעצר, שהקמו תחילה בעתלית ולאחר מכן בקרפיטון. המועצה

